४. गोपाळचे शौर्य

लक्ष्मीकमल गेडाम (जन्म-१९५६) : लेखिका, कवयित्री, कथाकथनकार. 'शिवाफेरी', 'दुरून डोंगर साजरे', 'पितरांचं पात्र', 'अडोसा' हे कथासंग्रह; 'हृदयपरिवर्तन', 'किशोरांची करामत' हे बालसाहित्य; 'तुरुंगवाडा' ही कादंबरी; 'आठवांचे झेले' हा ललितलेखसंग्रह प्रसिद्ध.

डोंगरावर अचानक लागलेला वणवा व त्याची आग विझवण्यासाठी गोपाळने केलेले प्रयत्न याचे वर्णन प्रस्तुत पाठात आले आहे. गोपाळ या शालेय विद्यार्थ्याच्या शौर्याची ही कथा आहे.

नागपूर जिल्ह्यातील नरखेड तालुक्यात असलेले मोहदी हे खेडेगाव. गावातील सर्व लोक गुण्यागोविंदाने राहतात. या गावापासून आठ-दहा किलोमीटर अंतरावर 'कर्णागड' नावाचा एक पौराणिक गड आहे. गुरे चारणारे गुराखी दररोजच तिथे जातात. सहल काढणारे, ट्रेकिंगप्रेमी हेसुद्धा अधेमधे तिथे जाताना दिसतात.

गडाच्या पायथ्याशी मंदाकिनी नदी बारमाही झुळझुळत असते. नदीच्या दोन्ही तीरांवरील शेतमळे बारा महिने हिरवेगार असतात. पावसाळ्यात आणि हिवाळ्यात तर हा प्रदेश पाचूचा वाटतो. उन्हाळ्यात गडावर वाळलेला पाला-पाचोळा दिसतो. तरीही रानमेव्याची अनेक प्रकारची झाडे तिथे मोसमी फळभाराने लदबदलेली असतात.

वार्षिक परीक्षा संपल्यानंतर लगेचच उन्हाळ्यात मोहदी येथील माध्यमिक शाळेची सहल कर्णागड येथे गेली होती. विद्यार्थी, शिक्षक या सर्वांनी गडाचा भव्य परिसर पाहिला. गडावरील फेरफटका पूर्ण झाल्यावर प्रत्येकाने आपापले कलागुण सादर केले. विद्यार्थ्यांचा संपूर्ण दिवस छान मजेत गेला. सर्व मुले गड उतरून खाली आली.

'मुलांनो, सूर्यास्ताआधी घरी पोहचलेलं बरं!' असे शिक्षकांनी म्हणताच सर्वजण गाडीत जाऊन बसले. घाटातून गाडी जात असताना, मुलांना घाटाच्या खालच्या बाजूने आग लागलेली दिसली. ''अरे, तो बघा वणवा! वणवा लागलाय, वणवा!'' गाडीतील एकजण ओरडला.

ड्रायव्हरने लगेच गाडीचा वेग वाढवला. नाहक आपण आगीत सापडू नये, हा त्याचा उद्देश होता. गाडी पायथ्याशी येत असताना उतारामुळे गाडीचा वेग मंदावला. 'गाडी थांबवा! ही आग विझवलीच पाहिजे.'' चौदा वर्षांचा गोपाळ ओरडला. गोपाळच्या या वक्तव्यावर गाडीतील सारेजण हसले.

''अरे वेड्या, ही जंगलाची आग आपण कशी काय विझवू शकू?'' शिक्षक दरडावून म्हणाले; पण ते ऐकायला गोपाळ गाडीत होताच कुठे? त्याने तर लगेच गाडीतून उडीही मारली होती. त्याला परत गाडीत घेण्यासाठी ड्रायव्हरलाही नाइलाजाने गाडी थांबवावी लागली.

गोपाळने धावतच जाऊन वाटेलगतच्या शेतातील नदीवरून सुरू असलेला पाण्याने भरलेला रबरी पाइप सर्व शक्तीनिशी ओढायला सुरुवात केली. साधारणपणे अडीच-तीन इंच परीघ असलेला तो लांबच लांब पाइप गोपाळ आगीच्या दिशेने ओढत आणत होता.

''ह्ये आग एकट्याकडून इझणार नाईच. हे मलेही माईत हाये, पन म्हनून काय परेतनंच करावं न्हाई का काय? सर, असं जंगलंच आम्हां आदिवासींचे पोशिंदे हायेत. आनं मायबापाले कोनी असं आगीच्या मुखी सोडून जातेत काय?'' बाजूला उभा असलेला गावातील एक गुराखी सरांना म्हणाला.

गोपाळ गुराख्याकडे पाहून म्हणाला, ''माणसं असो का जनावरं त्यांना वाचवलंच पाहिजे ना! सर्वांनी मिळून आग विझवलीच पाहिजे.'' हे पाहून सर्व विद्यार्थी व शिक्षक एकापाठोपाठ एक गोपाळच्या मदतीला धावले.

एवढ्यात दुसरी एक गाडी गडावरून खाली उतरली. त्या गाडीतील पन्नाशीचे एक गृहस्थ खाली उतरले. त्यांनी सर्व प्रकार क्षणात न्याहाळला आणि त्यांनी मोबाईल कानाला लावला. मोबाईलवरील संभाषण संपताच ते गोपाळच्या मदतीलाही गेले. आता तो पाइप सहजगत्या चौफेर पाणी फेकू लागला.

पायथ्याची आग हळूहळू शांत होत होती. ''गडावर पुढे पुढे पसरत असलेली आगही आटोक्यात आणली पाहिजे.'' दुसऱ्या गाडीतील गृहस्थ म्हणाले. ''पण साहेब, हे कसं शक्य आहे? मला तर हा वेडेपणाच वाटतो.'' शिक्षक हतबल झाल्यासारखे बोलले. त्या गृहस्थाने फोनवरून अग्निशामक दलाच्या दोन गाड्यांना बोलावून घेतले आहे हे सरांना सांगितले.

वीस मिनिटांच्या आतच पंधरा-वीस किलोमीटर अंतरावर असलेल्या नरखेडहून अग्निशामकदलाच्या दोन गाड्या गडाच्या पायथ्याशी हजर झाल्या. लगेच त्यांनी पाण्याचा मारा सुरू केला. आग आटोक्यात येऊन संपूर्णत: शांत झाली होती. आता सर्वांचेच चेहरे उजळले होते. सर्वांनाच नवी ऊर्जा मिळाली होती.

अशातच गाईवासरं घेऊन गेलेले काही गुराखी मुलांजवळ आले. त्यांतील एकजण हात जोडून म्हणाला, ''लय बेस झालं बापा. आग इझली. गडावरचीतं कितीकंच झाडं-झुडपं भाजून निघालीत. जरासा का उशीर झाला असता तं आम्हीही तसेच भाजून निघालो असतो. आनं आमच्यातं कोनाले पत्ता भी लागला नस्ता, तुम्ही समदं मदतीसं धावून आलेतं'' हे सांगताना त्याला गहिवरून आले होते.

''खरंच, आमच्या या गोपाळनं निरपेक्ष भावनेनं, जिवाची पर्वा न करता हे धाडस केलं. आज केवळ गडच नव्हे, तर गुरं आणि या सर्व गुराख्यांचेही प्राण वाचले. त्याचं हे काम खरंच कौतुकास्पद आहे.'' असे मोठ्या अभिमानाने शिक्षक सर्वांना सांगत होते.

दुसऱ्या दिवशीच्या वर्तमानपत्रातून ही बातमी सर्वच लोकांना कळाली. परिसरातील नागरिक गोपाळच्या या शौर्याचे भरभरून कौतुक करत होते.

शब्दार्थ : **गुण्यागोविंदाने** – आनंदाने. **पौराणिक** – पुरातन. **परेतनंच** – प्रयत्न. **पोशिंदे** – पोसणारे. **हतबल होणे** – निराश होणे. **निरपेक्ष** – अपेक्षा न ठेवता. **कौतुकास्पद** – कौतुक करण्यायोग्य.

स्वाध्याय

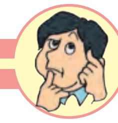

प्र. १. खालील प्रश्नांची एक-दोन वाक्यांत उत्तरे लिहा.

(अ) कर्णागड कुठे वसलेला आहे?

(आ) ‘गाडी थांबवा’, असे गोपाळ का ओरडला?

(इ) गोपाळने आग विझवण्यासाठी काय केले?

(ई) आग वेळेवर विझली नसती तर कोणते नुकसान झाले असते?

प्र. २. कोण, कोणास म्हणाले ते सांगा.

(अ) ‘‘अरे वेड्या, ही जंगलाची आग आपण कशी काय विझवू शकू?’’

(आ) ‘‘माणसं असो का जनावरं त्यांना वाचवलंच पाहिजे ना!’’

(इ) ‘‘पण साहेब, हे कसं शक्य आहे? मला तर हा वेडेपणाच वाटतो.’’

प्र. ३. गोपाळचा कोणता गुण तुम्हांला आवडला? का ते लिहा.

चर्चा करा. सांगा.

- नैसर्गिक आपत्ती व मानवनिर्मित आपत्ती म्हणजे काय?
- नैसर्गिक व मानवनिर्मित आपत्ती कोणत्या, त्यांची यादी करा.
- जंगलामध्ये वणवा लागू नये यासाठी कोणते उपाय करणे आवश्यक आहे, याबाबत मित्रांशी चर्चा करा.

खेळूया शब्दांशी.

(अ) खालील वाक्यांतील अधोरेखित शब्दांमधील नामे, सर्वनामे, विशेषणे, क्रियापदे रिकाम्या चौकटींत भरा.

(अ) कर्णागड नावाचा एक पौराणिक गड आहे.

(आ) ड्रायव्हरने लगेच गाडीचा वेग वाढवला.

(इ) तो लांब पाइप गोपाळने ओढत आणला.

(ई) सर्वांचेच चेहरे उजळले होते.

क्र.	नाम	सर्वनाम	विशेषण	क्रियापद
(अ)				
(आ)				
(इ)				
(ई)				

(आ) कंसात दिलेले शब्द योग्य ठिकाणी भरून वाक्ये पूर्ण करा.

(अकल्पित, कौतुकास्पद, प्रत्यक्षदर्शी, पोशिंदा)

(अ) सचिन तेंडुलकरच्या यशस्वी फलंदाजीचे अनेक.................. साक्षीदार आहेत.

(आ) भूज येथे घडलेली भूकंपाची घटना.................. होती.

(इ) शेतकऱ्याला भारताचा.................. म्हणतात.

(ई) .... काम करणारा विद्यार्थी सर्वांना नेहमीच आवडतो.

(इ) 'गैर' हा उपसर्ग लावून तयार झालेले शब्द खाली दिले आहेत. 'बिन', 'परा' हे उपसर्ग लावून तयार होणारे शब्द लिहा.

गैर	बिन	परा
गैरहजर गैरसोय गैरसमज		

- **खालील वाक्यांतील क्रियाविशेषण अव्यये अधोरेखित करा.**

(अ) माझे हसणे क्षणोक्षणी वाढतच गेले.

(आ) मंदा लिहिताना नेहमी चुका करते.

(इ) आईने आशाला शंभरदा बजावले.

(ई) सभोवार दाट झाडी होती.

- **कंसात दिलेली क्रियाविशेषण अव्यये वापरून खालील वाक्ये पूर्ण करा.**

(समोरून, सगळीकडे, पूर्वी, घटाघटा.)

(अ) .... वाहतुकीची साधने कमी होती.

(आ) मी .... पाणी प्यायलो.

(इ) मला आई .... येताना दिसली.

(ई) .... हिरवेगार गवत उगवले होते.

- **खालील वाक्ये वाचा.**

(अ) मी घरी गेले; पण घराला कुलूप होते.

(आ) अश्विनी खेळायला गेली; परंतु मैदानावर कोणीच नव्हते.

दोन छोटी वाक्ये उभयान्वयी अव्ययांनी जोडायची असल्यास ';' हे चिन्ह वापरले जाते. त्यास **अर्धविराम** असे म्हणतात.

सुविचार

- **आवड आणि आत्मविश्वास असेल तर कोणतीही गोष्ट अवघड नाही.**
- **शरीराला श्रमाकडे, बुद्धीला मनाकडे आणि हृदयाला भावनेकडे वळवणे म्हणजे शिक्षण होय.**
- **अनुभवासारखा उत्तम शिक्षक नाही.**

वाचा.

गवत जाळल्यामुळे पुढील वर्षी पावसाळ्यात गवताची चांगली वाढ होते, या समजुतीतून डोंगरावरील गवताला आग लावली जाते. काही ठिकाणी मोहफूल, तेंदूपत्ता गोळा करताना स्थानिक लोकांकडूनही काही भागांत आग लावली जाते; परंतु त्यावर नियंत्रण न राखता आल्याने ही आग रौद्ररूप धारण करते. त्यामध्ये डोंगरावरील गवत जळून नष्ट होते, त्याबरोबरच अनेक लहानमोठी झाडेही जळतात. झाडांच्या आसऱ्याला राहणारे अनेक पक्षी व प्राणी हेही आगीचे भक्ष्य बनतात. वनसंपदेबरोबरच वणव्याचा मोठा परिणाम प्राण्यांच्या अन्नसाखळीवर होत आहे. हिरव्या पाल्याच्या शोधात तृणभक्षी प्राणी जंगलाकडे वळतात; परंतु अशा वणव्यांमुळे त्यांच्या जीविताला धोका निर्माण होतो.

बऱ्याच वेळा डोंगरभागात फिरायला म्हणून जाणारे काही पर्यटक धूम्रपान करतात. विडी पेटवण्यासाठीची आगपेटीची जळती काडी जंगलात फेकतात. या जळत्या काडीमुळे वाळलेले गवत पेट घेते आणि पुढे त्याचे वणव्यात रूपांतर होते. या वणव्यामुळे जंगलांमध्ये पुनर्निर्मिती व चाऱ्याची उपलब्धता यांवर विपरीत परिणाम होत आहे.

प्राणी व वृक्ष वाचवण्यासाठी, वणवा लागू नये यासाठी सर्वांनी काळजी घेणे गरजेचे आहे.

अग्निशमन सेवा

कोठेही आग लागली, तर एक लाल रंगाची गाडी जोरजोरात घंटा वाजवत आगीच्या ठिकाणी येते. त्यातील कर्मचारी पाण्याच्या मोठमोठ्या नळकांड्या घेऊन आग आटोक्यात आणतात. आग विझवतात. या दलातील कर्मचाऱ्यांच्या हालचाली खूप वेगवान व शिस्तबद्ध असतात. आग विझवण्याचे हे प्रात्यक्षिक बघण्यासारखे असते.

आग लागणे, घर पडणे, झाड पडणे, मोठा अपघात होणे अशा आपत्कालीन परिस्थितीतून आपल्याला बाहेर काढण्याचे काम अग्निशमन दल करते. या दलास पाचारण करण्यासाठी १०१ या करमुक्त दूरध्वनी क्रमांकावर संपर्क साधतात व आपत्कालीन घटना घडलेल्या ठिकाणचा पत्ता व थोडक्यात तपशील देतात. अग्निशमन दल घटनास्थळी तत्काळ पोहोचते. आपल्याला मदत करण्यासाठी आलेल्या या कर्मचाऱ्यांना आपण सहकार्य केले पाहिजे. ते देत असलेल्या सूचनांनुसार वागले पाहिजे. त्यांच्या कामात व्यत्यय येणार नाही, असे आवर्जून पाहिले पाहिजे, कारण 'अग्निशमन दल' हा आपला मित्र आहे.